

Motion till riksdagen

1986/87:L416

Britta Bjelle m. fl. (fp, m, c)

Internationella överenskommelser rörande olovligt bortförande av barn

Ett problem som har tilldragit sig allt större uppmärksamhet under senare tid är det ökande antalet fall av olovligt bortförande av barn i internationella förhållanden. Härmed avses framför allt då en förälder utan lov för med sig sitt barn till ett annat land i syfte att undanhålla den andra föräldern vårdnaden om barnet. Hit hör emellertid också fall då en förälder håller kvar barnet i ett annat land efter utgången av en umgängestid eller efter det domstol har anförtrott vårdnaden om barnet åt den andra föräldern.

I mitten av 1970-talet påbörjades inom både Europarådet och Haag-konferensen för internationell privaträtt ett arbete i syfte att få till stånd ett internationellt samarbete för att motverka sådana fall av kidnappning som nu har berörts. Detta arbete resulterade i att organisationerna år 1980 antog var sin konvention i detta ämne.

Europarådet antog för sin del en konvention om erkännande och verkställighet av avgöranden rörande vårdnad om barn samt om återställande av vård av barn, medan Haagkonferensen antog en konvention om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn.

För närvarande behandlas frågan om Sverige skall ansluta sig till dessa konventioner. Oavsett vilken ståndpunkt Sverige tar i dessa frågor måste man ändå konstatera att det inte är realistiskt att räkna med någon större anslutning från de stater i förhållande till vilka de största problemen föreligger i detta avseende.

Den ökande rörligheten över gränserna har medfört ett allt större behov av en internationell reglering på detta område. Särskilt angeläget är det att få till stånd ett samarbete mellan länderna för att motverka att föräldrar som inte har vårdnaden om sina barn, obehörigen för med sig barnen till ett annat land eller olovligen håller dem kvar där och på så sätt skiljer barnen från deras vårdnadshavare.

I Sverige kan föräldrar, som har fråntagits ett barn under sådana förhållanden, vända sig till utrikesdepartementet för att få hjälp med att få tillbaka sitt barn. Antalet framställningar om sådan hjälp har emellertid fortlopande sjunkit, från 35 år 1982 till 13 år 1985. En trolig förklaring till detta är att departementet, i avsaknad av internationella överenskommelser, har begränsade möjligheter att lämna biträde i dessa fall.

Mot bakgrund av ovanstående är det särskilt angeläget att Sverige arbetar för att få till stånd överenskommelser med de enskilda länderna som vi har de största problemen med och som förmodligen inte kommer att ansluta sig till de tidigare nämnda konventionerna.

Hemställan

Mot. 1986/87

L416

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om att få till stånd överenskommelser mellan enskilda länder för att förhindra olovligt bortförande av barn.

Stockholm den 27 januari 1987

Britta Bjelle (fp)

Erik Holmkvist (m)

P.-O. Eriksson (c)